

infudit prudentiam! Turtur nido suo, ne pullos
suos incurset lupus, squilla folia superjacit:
novit enim, quod huiusmodi folia lupi fugere
conueverunt.

Charus mihi Aulon De turture ce-
cinit:

Desere surgentes Septimo vertice
colles

Vasta que terrarum perlege, mon-
te sola.

Aulon extenuis translata adolescit
in agrum

Arbor: sic tolles culmen in aethra
tuorum.

(24)

De dignioribus eligendis.

In D. Thomam 2. 2.^e q. 63. a. 2.
et in Quodlibeto 18. a. 3. Corpore: digniores i-
bi esse eligendos videbis; quod Lessius sequi-
tur, et ait, ita de iure divino fieri debere, con-
tra quod nullo tempore praescribitur, ut quo lon-
gior fuerit ejus abusus, eo fiat delictum gra-
uius. Electores certe fideles esse debent in do-
niis patrimonialibus Iesu Christi Domini sui, et
non acceptores personarum: et si indignos eli-
gant, violant iustitiam distributivam, sunt que

omnium male factorum ab ipis participes:
 et ut causa immediata tenentur restituere ob
 lucrum cessant, et damnum emergenti Ecclesie.
 Et Soto libr. 3. De iustit. q. 6. a. 2. conclus. 7.
 Et Concilium Tridentinum Ses. 24. cap. 1. de re-
 form, ubi definitur mortaliter peccare, nisi dig-
 nitates eligant. Sunt electores Tutores, et Dis-
 pensatores, et tenentur rem Domini sui, quan-
 tum possunt, promovere, non sunt ipsi Domini.

Acceptio personarum distributiva,
 vel commutativa violabitur iustitia. Bona Ec-
 clesie sunt Communia, meritorum premia, et
 iustorum hominum honor ad bonum ipsius Ecce-
 sia ordinata, et etiam electi. Unicuique datur
ministratio spiritus (ait Apostolus 1. Corint. 12)
ad utilitatem, Reipublice scilicet, et ad edi-
 ficationem Ecclesie, quod etiam ait cap. 14, et
 subdit, ut abundetis quærite. Qui serat (ait
 S. August. epist. 29 ad Hier.) si quis divitem
eliat ad sedem honori Ecclesie, contempto pau-
pere, et sanctione?

S. Hieronimus ait, ut refert S.
 Thom, quidam non quærunt eos in Ecclesia co-
 lumnas erigere, quos cognoscant Ecclesia pro-
 desse, sed quos plus ipsi amant, vel quorum

sunt obsequijs limitati, vel aduerti, vel pro
quibus maiorum quispiam rogauerit: et ut de-
teriora taceam, qui ut Clerici fierent, muli-
eribus impetraunt.

Eligendorum proprietates des-
cripsit Eugenius libro 1. cap. 4. § haec: Itaq̃
non volentes, neque currentes assumito, sed
cunctantes, sed venientes. Etiam coege illos, et
compelle intrare: :: qui vulgi non spernant,
sed doceant: diuites non palpent, sed terreant:
pauperes non grauent, sed foveant: mirri Prin-
cipum non paveant, sed contemnant. Qui non
cum turbâ intrent, neque cum irâ exeant. Qui
Ecclesias non spolient, sed emmendent. Qui ma-
supia non exhauriant, sed corda reficiant, et
cûmina coruigent, fama provideant sua, nec
inuideant aliena. Qui orandi studium gerant,
et usum habeant, ac de omni re orationi plu-
fidant, quam sua industria, vel labori. Quo-
rum sermo edificatio, quorum vita iustitia,
quorum praesentia grata, quorum memoria
in benedictione. Qui non de dote vidua, et
patrimonio Crucifixi se, vel suos ditare fes-
tinent, grati dantes quod gratis acceperunt:

gratis facientes iudicium iniuriam pati-
entibus, vindictam in nationes, increpatione-
nei in populis.

De pace ficta.

Audi eundem Eugenium serm. 3.
in Cantica: Olim predictum est, et nunc tem-
pus implementationi advenit: ecce nunc in pace a-
maritudo mea amarissima. Amara prius in
nece Maximianum, amarior post in conflictu
haereticorum, amarissima nunc in moribus
domesticorum. Intestina, et insanabilis est
nunc plaga ecclesia, et ideo in pace ama-
ritudo ejus amarissima. Sed in qua pace?
Et pax est, et non est pax. Pax a Paganis,
et pax ab Haereticis, sed non profecto a
filijs. Pax placentis a tempore isto: filios
enutrivit, et exaltavit; ipsi autem spreverunt
me. Spreverunt, et macularunt me a tur-
pi vita, a turpi questu, a turpi commer-
cio, a negotio denique perambulante in
tenebris.

De vera nobilitate.

Aut S. Cicerus lib. 2. Apolog.

moral. cap. 19, vera igitur, et gloriosa nobilitas est humilitas, quae ima sursum elevans mentem Deo conjungit, virtute replet, gratia deificat, et sapientiam illustrat.

Ecclésiastēi lo. v. 17: beata terra, cujus rex nobilis est; nobilis, id est, nobilitate non tam generis, quam sapientia, et virtuti, quae vera, et solida nobilitas est. Cupides dixit: Beatus mihi vix nobilis videtur: qui vero non justus est, licet a patre meliori, quam Jupiter sit, genus deducat, ignobilis mihi videtur.

S. Ambros. in Hexam. c. 11: Juventiles homo licet splendore nobilitatis, aut fastigio potestatis, aut fulgore virtutis, semper tibi spina proxima est, semper inferiora tua respice, super spinas germinas, nec prolixa manet gratia: brevi unusquisque decurso aetatis flore marcescit.

S. Thom. in Boet. libr. 3 de consolat. proa 6 in finem: Floriandum non est de nobilitate, quia dicit Seneca, si pulcher es, lauda naturam, si nobilis lauda parentes, si dives lauda fortunam, si pro-

tens, expecta pauper, et nihil eris.

Ideo igitur visum dignum est, videre jactantes de nobilitate, cum ingenij excellentiâ, et honestate morum careant.

(25)

Respeto à los Sacerdotes.

El Concilio Manicomense 2.

Canon. 15 dice: Establecermos, q^e si algun seglar se encontrare con algun sacerdote, q^e se le humille hasta el mas humilde grado de venerac^{on}, pues llegó à merecer dignidad tan venerable en la Christianidad. Si el seglar fuere à caballo, y el sacerdote tambien, descubrale la cabeza haciendole honora corteia: mas si el sacerdote fuere à pie, en llegando junto à el apeese el seglar del caballo, y tengale un comedimiento honroso, y charitativo, q^e es razon de su dignidad se le debe. Y el q^e no lo hiciere segun lo aqui mandado q^e Nos, Alumbraos Del Espiritu S^{to} sea suspendido de la entrada